

405. Minden ember csak halandó

Darmstadt, 1687.

F **am** **B** **dm** **F/A** **C7/E** **F** **C**
F **C** **B** **F** **B** **F** **C**

Min - den em - ber csak ha - lan - dó, Min - den test, mint fű, vi - rág;
 Itt a - mi van, mind rom - lan - dó, És el - mú - lik e vi - lág.

F **G7** **C7/B** **F/A** **C/E** **F** **am**
F **C** **F** **C** **dm** **A**

Por - rá kell e test - nek len - ni, Hogy - ha el a - kar - ja ven - ni

dm **gm/B** **A** **gm** **F** **gm7** **C7** **F**
dm **gm** **D7** **gm** **F/A** **B** **C7(4 -3)** **F**

Az ö - rök di - cső - sé - get, Me - lyet Is - ten ké - szí - tett.

F **C** **B** **F** **B** **F** **C** **F** **C** **B** **F** **B** **F** **C**
 2. Azért e testi életem, Ha jön a sír éjjele, ∴: Bátran s örömmel leteszem, Semmit sem vesztek velem;
F **C** **F** **C** **dm** **A** **dm** **gm** **D7** **gm** **F/A** **B** **C7** **F**
 Mert a Krisztus drága vére Utat nyit egy dicsőbb lételre; A halálban biztatóm Jézus, az én Megváltóm.

F **C** **B** **F** **B** **F** **C** **F** **C** **B** **F** **B** **F** **C**
 3. Ki szakaszthat el őtöle? Enyém ő, s övé vagyok. ∴: Tudom, el nem vet előle, Ígéreti mert nagyok;
F **C** **F** **C** **dm** **A** **dm** **gm** **D7** **gm** **F/A** **B** **C7** **F**
 Sőt felvisz engem az égbe, Dicsőültek seregébe, Hol az Istent meglátom És mindörökké áldom.

F **C** **B** **F** **B** **F** **C** **F** **C** **B** **F** **B** **F** **C**
 4. Ott van öröm s örök pálma, Hol sok ezren az égben, ∴: Isten trónja előtt állva Tündöklő fényességben,
F **C** **F** **C** **dm** **A** **dm** **gm** **D7** **gm** **F/A** **B** **C7** **F**
 A dicső szent angyalokkal, Minden megboldogultakkal A Jézust magasztalják, Megtartójuknak vallják.

F **C** **B** **F** **B** **F** **C** **F** **C** **B** **F** **B** **F** **C**
 5. Nagy keresztet Kik hordoznak S harcolják a hit harcát, ∴: Győzelemben vígadoznak S zengnek ott halléluját.
F **C** **F** **C** **dm** **A** **dm** **gm** **D7** **gm** **F/A** **B** **C7** **F**
 Ott öröm s dicső korona Én fejemet körülfonja; Ott életem az életet, Melynek vége nem lehet.

Albinus J. Gy., 1624-1679.

